

hverken Foreninger eller det private Initiativ overhovedet —, at de ikke tør indlade sig paa Byggeri. Og naar vi har det store gamle Byggeri, hvis Priseniveau ligger saa meget længere nede, synes jeg, der kunde være Grund til at foretage en Regulering for at give det offentlige Midler i Hænde til at støtte Byggeriet, indtil det kommer ned paa den Grænse, hvor Prisen lægger sig fast. Og dér tror jeg, maa man regne med ca. 50 pCt. over Niveauet fra 1914.

Den højtærede Minister sagde, at de 150 Tdr. Korn imponerede ham ikke. Jeg vilde nu ikke paatage mig at lægge Nakke til, men jeg skal dog gøre opmærksom paa, at disse 150 Tdr. Korn skal læsses, og jeg vilde anse det for et passende Forhold at sige, at Læsning og Stabling af den Vægt er Halvdelen af Arbejdet, saa det bliver ikke 150 Tønder, men 300 Tønder, det bliver 37 Tønder i Timen. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister vil lægge Ryg til, jeg kapitulerer med det samme; men den højtærede Minister er jo ogsaa meget større og stærkere end jeg.

Saa siger den højtærede Minister, at naar jeg har sagt, at Huslejen ikke kan betales, er der egentlig ikke nogen Risiko ved at ophæve Boligloven. Jo, det er der, fordi Spekulationen tager i denne Forbindelse ikke Spor af Hensyn til, om der kan betales eller der ikke kan betales. Det offentlige maa beskytte den vedkommende Lejer, naar det skønner, at han ofrer mere i Husleje, end han samfundsmæssigt set kan, naar han skal klare sine øvrige Forpligtelser; men den private Huslejespekulation tager ikke det Hensyn, dér er man ganske ligeglad, om vedkommende kan betale eller ikke. Kan vedkommende ikke betale, maa han flytte, saa kommer der en ny Lejer, som kan betale. Jeg er bange for, at dette vil bevirke, at Boligniveauet ikke sænkes.

Vi har den Ære at have et Boligniveau, der ligger noget højere end i de fleste omkringliggende Lande, baade Norge og Sverige, og for øvrigt ogsaa Tyskland, England, Holland og Belgien. Dette har vi været stolte af, og disse Landes socialt interesserede har med uhyre Interesse studeret danske Boligforhold. Naar man nu skal tvinges til at betale en ublu Leje, som jeg paastaar, man kommer til, naar Restriktionerne ophæves, er jeg bange for, det vil medføre, at man bliver nødt til at gaa ned. De, der før har kunnet tillade sig at bo i en 3 Værelsers Lejlighed, maa indskrænke sig til en 2 Værelsers Lejlighed, og de, der bor i en 2 Værelsers Lejlighed, til en 1 Værelses-

Lejlighed eller de maa leje et Værelse ud; og de, der boede endnu ringere, maa tage Køkkenet i Brug og leje Værelset ud, hvad man jo desværre i Fattigkvarterer i andre Lande saa ofte har set. Denne Forsamling, der er Repræsentant for hele Befolkningen, er ikke uinteresseret i, at der er Fare for noget saadant, og det tror jeg i høj Grad, der er.

Den højtærede Minister beklagede, at der er foretaget Ændringer i hans Forslag, som gjorde Forholdet lidt blidere for Lejerne, og han fremførte en ganske forkert Betragtning, naar han derudfra ræsonnerede, at saa meget længere vil det være, inden vi kommer ind i normale Forhold. Som den ærede Ordfører for det radikale Parti (Niels Petersen) sagde før, kan man ikke tvinge Bolignøden bort, man kan ikke sige: Om saa og saa lang Tid har vi normale Forhold. Det raader vi ikke over. Jeg er glad over, at der er indført nogle enkelte Forbedringer i Lovforslaget, men jeg maa med stor Beklagelse hævde, at det, her sker, vil gaa ud over Tusinder af Mennesker; og jeg vil sige ligesom før, at jeg tror ikke, Venstre kan se til Bunds i denne Sag, og naar de først opdager, de har taget fejl, er det desværre for sent.

Brochmann: Vi fik altsaa at vide af Indenrigsministeren, at han en Dag, da Murersvendene stod og spiste Frokost, havde været ude at undersøge, hvor hurtigt de arbejder, og Indenrigsministeren kom hjem med det mistrøstige Resultat, at de arbejdede i et meget langsomt Tempo. Det er aabenbart paa den Tid, Ministeren har været paa Byggepladserne, thi ellers vilde han have set, at det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen har udtalt.

Endvidere siger den højtærede Indenrigsminister, at det var ikke andet end Følelser, jeg gav Udtryk, og om disse Følelser kunde han selvfølgelig ikke diskutere. Den højtærede Indenrigsminister maa være et sjældent poetisk anlagt Menneske, naar han mener, det kun var Følelser, jeg gav Udtryk. Jeg tillader mig at tro, at Aarsagen til, at Indenrigsministeren ikke vilde prøve paa at gendrive mig, simpelt hen er den, at han ikke kan gendrive mig. Det er Pointen i det hele; mensaa er det rart, at man stadigvæk skyder et Skjold frem for sig og siger: Det, det ærede Medlem sagde, var ikke andet end noget ved Siden af, og saa gaar vi videre til det næste Punkt paa Dagsordenen! Denne ganske stereotypet Cliché kan den højtærede Minister imidlertid ikke